

Úterý, 10. března 2015

P8_TA(2015)0052

Výroční zpráva Evropské centrální banky za rok 2013

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. března 2015 k výroční zprávě Evropské centrální banky za rok 2013 (2014/2157(INI))

(2016/C 316/03)

Evropský parlament,

- s ohledem na výroční zprávu Evropské centrální banky za rok 2013,
 - s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, zejména na článek 15 tohoto statutu,
 - s ohledem na čl. 284 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na článek 126 a čl. 132 odst. 1 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru a stanovisko Výboru pro zaměstnanost a sociální věci (A8-0011/2015),
- A. vzhledem k tomu, že podle prognózy útvarů Komise z jara 2014 klesl HDP eurozóny v roce 2013 o 0,4 % – poté, co v roce 2012 klesl o 0,7 % –, a vzhledem k tomu, že útvary Komise očekávají zotavení a růst HDP o 1,2 % v roce 2014 a o 1,7 % v roce 2015; vzhledem k tomu, že prognóza útvarů Komise z podzimu 2014 předpokládaný růst snížila, neboť HDP má vzrůst pouze o 0,8 % v roce 2014 a o 1,1 % v roce 2015 s převažujícími riziky nepříznivého vývoje;
- B. vzhledem k tomu, že podle podzimní prognózy stoupla nezaměstnanost v eurozóně z 11,3 % na konci roku 2012 na 11,9 % na konci roku 2013 a v roce 2014 zůstává na vysoké úrovni;
- C. vzhledem k tomu, že mezi jednotlivými členskými státy jsou v míře nezaměstnanosti velké rozdíly a hodnoty kolísají mezi 5 a 26 %; vzhledem k tomu, že míry nezaměstnanosti mladých lidí jsou ještě vyšší a v některých členských státech dosahují až přibližně 50 %; vzhledem k tomu, že rozdíly v míře nezaměstnanosti vedou k dalším hospodářským odchylkám mezi členskými státy;
- D. vzhledem k tomu, že by úspěch oznámení programu přímých měnových transakcí, pokud jde o snižování úrokových sazeb, neměl být členskými státy využíván jako příležitost vyhnout se strukturálním reformám usilujícím o posílení růstového potenciálu a dosažení střednědobé fiskální udržitelnosti; vzhledem k tomu, že trendy zaměstnanosti a snižování chudoby ukazují na riziko, že nebude dosaženo vnitrostátních cílů strategie Evropa 2020;
- E. vzhledem k tomu, že Evropská centrální banka (ECB) snížila v roce 2013 v květnu a poté znovu v listopadu své klíčové úrokové sazby, přičemž úroková sazba pro hlavní refinanční operace klesla na 0,25 %; vzhledem k tomu, že v návaznosti na další opatření měnové politiky ohlášené od počátku roku 2014 činí úroková sazba pro hlavní refinanční operace v současnosti 0,05 % a úroková sazba vkladové facility - 0,20 %;
- F. vzhledem k tomu, že snížené reálné úrokové sazby se neprojevují ani zvýšením úvěrů pro domácnosti a podniky, ani růstem HDP a tvorbou pracovních míst;
- G. vzhledem k tomu, že konsolidovaný finanční výkaz eurosystému dosáhl na konci roku 2013 2,285 bilionů EUR, což představuje pokles o přibližně 25 % v průběhu roku 2013;

Úterý, 10. března 2015

- H. vzhledem k tomu, že neobchodovatelná aktiva představovala největší složku aktiv předložených jako zajištění eurosystému v roce 2013 a tvořila přibližně 25 % všech aktiv; vzhledem k tomu, že neobchodovatelné cenné papíry společně s cennými papíry zajištěnými aktivy představují přibližně 40 % celkových aktiv předložených jako zajištění;
- I. vzhledem k tomu, že podle prognózy útvarů Komise z podzimu 2014 činila v roce 2013 průměrná míra inflace v eurozóně 1,4 %, což představuje pokles oproti 2,5 % v roce 2012; vzhledem k tomu, že inflace v eurozóně od počátku roku 2014 pokračuje v sestupném trendu, její odhadovaná výše za rok 2014 je 0,5 % a v září dosáhla nejnižší úrovně, 0,3 %; vzhledem k tomu, že celková míra inflace harmonizovaného indexu spotřebitelských cen (HICP) v některých členských státech klesla v září 2014 na 0 % a níže a v roce 2015 zůstane pod cílovou hodnotou;
- J. vzhledem k tomu, že k poklesu míry inflace v eurozóně přispěly především nízké ceny energií, zejména ropy;
- K. vzhledem k tomu, že veřejné a soukromé investice v eurozóně stagnují na úrovni výrazně nižší, než byla úroveň před vypuknutím krize; vzhledem k tomu, že mezi velkými podniky je nyní běžné využívat prostředí „levných peněz“ k prospěchářským zpětným odkupům, nikoli k novým investicím; vzhledem k tomu, že relativní podíl investic na HDP v eurozóně trvale klesal i před krizí a urychleně potřeboval oživit;
- L. vzhledem k tomu, že míra růstu agregátu M3 i nadále zpomaluje, z 3,5 % v prosinci 2012 na 1 % v prosinci 2013;
- M. vzhledem k tomu, že úvěry poskytované soukromému sektoru se posunuly dále do záporných hodnot a v prosinci 2013 bylo meziroční tempo změny - 2,3 %, oproti - 0,7 % v prosinci 2012; vzhledem k tomu, že jedním z hlavních problémů, které oddalují hospodářské oživení, je nedostatek úvěrových prostředků, jenž postihuje malé a střední podniky v některých členských státech; vzhledem k tomu, že v letech 2008 až 2013 poklesly půjčky malým a středním podnikům o přibližně 35 %; vzhledem k tomu, že je nezbytné usnadnit tok úvěrů ve prospěch malých a středních podniků, neboť zaměstnávají 72 % pracovní síly eurozóny a vykazují vyšší hrubou tvorbu pracovních míst než velké podniky;
- N. vzhledem k tomu, že předním problémem zůstává finanční roztržičnost a malé a střední podniky musí nést mnohem vyšší výpůjční náklady, a to zejména v zemích eurozóny, které jsou již postiženy vážnou hospodářskou situací, což narušuje fungování jednotného trhu, zpomaluje oživení a umocňuje rozdíly mezi zeměmi; vzhledem k tomu, že by výsledky komplexního posouzení evropských bank měly mít pozitivní dopad na stávající měnové politiky a na ochotu bank posílit své úvěrové činnosti, zejména ve vztahu k reálné ekonomice;
- O. vzhledem k tomu, že velikost rozvahy eurosystému v průběhu roku 2013 soustavně klesala, což odráželo skutečnost, že banky uhrazovaly finanční prostředky pocházející z dlouhodobějších refinančních operací;
- P. vzhledem k tomu, že Rada guvernérů ECB rozhodla v červenci 2013, že bude poskytovat signalizaci budoucí měnové politiky, a uvedla, že očekává, že klíčové úrokové sazby zůstanou na stávajících nebo nižších úrovních delší dobu;
- Q. vzhledem k tomu, že by účinky případného kvantitativního uvolňování v eurozóně byly pravděpodobně tlumeny nadměrným zprostředkováváním úvěrů v bankovním sektoru;
- R. vzhledem k tomu, že článek 282 SFEU stanoví, že prvořadým cílem Evropského systému centrálních bank (ESCB) je udržovat cenovou stabilitu; vzhledem k tomu, že článek 127 SFEU stanoví, že aniž je tento prvořadý cíl dotčen, musí ESCB podporovat obecné hospodářské politiky v Unii; vzhledem k tomu, že článek 123 SFEU a článek 21 statutu Evropského systému centrálních bank a ECB zakazují přímý nákup dluhových nástrojů vydaných orgány, institucemi nebo jinými subjekty EU nebo vnitrostátními veřejnoprávními orgány nebo jinými subjekty ze strany národních centrálních bank nebo ECB; vzhledem k tomu, že pro několik členských států byla tato skutečnost nezbytnou podmínkou pro vstup do hospodářské a měnové unie; vzhledem k tomu, že takovéto nákupy jsou na sekundárních trzích povolené;

Úterý, 10. března 2015

Měnová politika

1. vítá rychlou reakci ECB tváří v tvář velmi obtížnému prostředí a skutečnost, že měnová politika byla zaměřena na snížení stresu finančních trhů v eurozóně a na obnovení důvěry investorů v jednotnou měnu; vítá připravenost ECB učinit vše pro záchranu eura; konstatuje kladné všeobecné snížení dlouhodobých domácích výnosů, zejména v nejzadluženějších zemích eurozóny, na úroveň nevídanou od začátku krize; konstatuje, že nízké výnosy nevedly k tvorbě pracovních míst a růstu a že nedostatky v obou těchto oblastech ohrožují finanční stabilitu;
2. konstatuje, že využívání hlavních refinančních operací a střednědobých a dlouhodobých refinančních operací s úplným přidělováním za pevné sazby, stejně jako mezní zápůjční facility, nouzové pomoci v oblasti likvidity a vkladové facility zůstalo po celý rok 2013 na značně vysoké úrovni, což dokládá pokračující narušení transmisního mechanismu měnové politiky a mezibankovního úvěrového trhu eurozóny, ačkoli se situace značně zlepšila ve srovnání s předchozími roky, jak dokládá stabilizace rozpětí a postupná normalizace na mezibankovních trzích, stejně jako zmírnění nerovnováh v rámci systému TARGET II;
3. je povzbuzen stabilizací míry nerovnováh v rámci systému TARGET II během roku 2013; zdůrazňuje, že systém účtování plateb TARGET II sehrál zásadní úlohu při zajištění integrity finančního systému eurozóny;
4. zůstává hluboce znepokojen tím, že hospodářská aktivita zůstává nízká, že rok 2013 byl pro eurozónu v pořadí již druhým rokem záporného růstu HDP, přičemž v prvních třech čtvrtletích roku 2014 byl růst HDP nízký, a že v mnoha členských státech eurozóny dosáhla míra nezaměstnanosti výše, která ohrožuje stabilitu eurozóny a oslabuje veřejnou a politickou podporu evropského projektu;
5. zdůrazňuje, že je znepokojen tím, že od roku 2011 v eurozóně soustavně klesá míra inflace a že mezi členskými státy existují v míře inflace rozdíly; zdůrazňuje, že existuje značná mezera mezi výslovným cílem ECB udržovat střednědobou míru inflace těsně pod 2 % a stávající mírou inflace, která se blíží nule a v některých členských státech eurozóny má dokonce zápornou hodnotu; je znepokojen skutečností, kterou potvrdil i prezident ECB, že stávající deflační trendy by mohly vést k odkotvení střednědobých až dlouhodobějších inflačních očekávání;
6. uznává, že probíhající proces korekce rozvah ve finančních i nefinančních odvětvích v kombinaci s vysokou mírou nezaměstnanosti tlumil v eurozóně v roce 2013 i nadále hospodářskou činnost;
7. pozorně sleduje možná rizika deflace; připomíná, že míra inflace v eurozóně, jež je blízká nule, narušuje účinnost měnové politiky; chápe, že EC přisuzuje velmi nízkou inflaci krátkodobým efektům a že doufá, že střednědobý cíl bude splněn, aniž by došlo k fázi deflace; přesto konstatuje, že ECB revidovala odhady inflace pro rok 2015 a 2016 a dále je snížila (o 0,1 až 0,2 %);
8. zdůrazňuje, že míra očekávané inflace v příštích letech, která nedosahuje stanovených cílových hodnot, bude mít dopad na programy snižování zadlužení v několika členských státech;
9. zdůrazňuje, že s ohledem na další očekávané akomodativní politiky, jako je kvantitativní uvolňování, a na stávající legislativní otázky týkající se programu přímých měnových transakcí má zásadní význam, aby panovala právní srozumitelnost a jistota, která umožní účinné provedení těchto nástrojů se zřetelem na stanovisko generálního advokáta Soudního dvora Evropské unie Pedra Cruze Villalóna ze dne 14. ledna 2015 ve věci C-62/14;
10. zdůrazňuje, že nižší výpůjční náklady členských států jdou ruku v ruce s rostoucím veřejným zadlužením, v mnoha případech ve výši téměř 100 % HDP a více, a varuje, že nová krize by mohla způsobit přehodnocení rizika ze strany finančních trhů;
11. upozorňuje, že prognózy ECB zveřejněné v roce 2013 nepředjímaly stávající souběh stagnujícího růstu a velmi nízké inflace a dokonce signály deflace; žádá za těchto okolností, aby se k současným prognózám silnějšího hospodářského růstu a znatelně vyšší inflace v letech 2015 a 2016 přistupovalo opatrně;

Úterý, 10. března 2015

12. je přesvědčen, že špatné rozvahy nejen poškozují banky, ale negativně ovlivňují i podniky a další subjekty v soukromé sféře, protože nedostatek kapitálu a finančních prostředků ochromuje schopnost podniků udržet si konkurenceschopnost, růst a v konečném důsledku i zachovat a vytvářet pracovní místa;

13. domnívá se, že je zásadně důležité vytvořit podmínky pro opětovný růst investic v eurozóně, a to jak ve veřejné, tak v soukromé sféře a přitom brát v úvahu, že ačkoli ECB pokračuje v provádění opatření s cílem zachovat příznivé podmínky financování, k nárůstu investic zatím nedošlo; vyzývá v této souvislosti členské státy, aby řešily základní příčiny finanční roztržičnosti, jako jsou odchylující se struktury rizik, které v jednotlivých zemích zvyšují náklady na půjčky; požaduje rovněž, aby členské státy provedly vhodné strukturální reformy, a znovu tak znovu vytvořily příznivé podnikatelské prostředí, zejména na základě provedení doporučení pro jednotlivé země;

14. vybízí ECB, aby v rámci své politiky navyšování rozvahy zvažila nákup projektových dluhopisů EIB, které financují některé z produktivnějších investic v eurozóně, a to zejména dluhopisů z těch projektů, které Komise po provedení analýzy nákladů a přínosů označila za projekty s evropskou přidanou hodnotou, obzvláště projekty TEN-T v oblasti energetiky a dopravy a projekty týkající se jednotného digitálního trhu;

15. bere na vědomí, že Mario Draghi v projevu proneseném dne 22. srpna 2014 na každoročním sympoziu centrálních bank v Jackson Hole konstatoval, že je zapotřebí provést kroky na obou stranách ekonomiky, a uvedl následující: že politiky úhrnné poptávky musí doprovázet vnitrostátní strukturální reformy a politiky; že na straně poptávky měnová politika může a měla by hrát ústřední roli – což v současné době znamená provádění akomodativní měnové politiky po dlouhou dobu –; že existuje prostor pro to, aby fiskální politika hrála po boku měnové politiky větší úlohu, ale že je třeba zohlednit udržitelnost veřejného dluhu; a že zatímco je nutné přepracovat veřejné investice za účelem jak spuštění investic soukromých, tak usnadnění provádění vnitrostátních strukturálních reforem, je také nutné zdůraznit klást důraz na opatření fiskální politiky;

16. souhlasí s prezidentem Draghim, že by mohla být flexibilita ve stávajících pravidlech Paktu o stabilitě a růstu lépe využita k řešení problému slabého hospodářského oživení a k akomodaci nákladů na nezbytné strukturální reformy;

17. souhlasí s prezidentem Draghim, že existuje prostor pro dosažení takové podoby fiskálních politik, jež by více podporovala růst, a pro zmírnění daňového zatížení rozpočtově neutrálním způsobem;

18. souhlasí s prezidentem Draghim, že podle všeho budou nutná i doplňující opatření na úrovni EU, aby byla zajištěna jak odpovídající souhrnná pozice, tak program pro velké veřejné investice;

19. konstatuje, že vedle snížení hlavních úrokových sazeb a zvýšení refinančních operací přijala ECB inovační nástroje, jako cílené dlouhodobější refinanční operace (TLTRO) a nové komunikační strategie, jako je signalizace budoucí měnové politiky;

20. domnívá se, že mechanismus přenosu měnové politiky nefunguje dobře a že nástroje měnové politiky, které ECB od začátku krize používá, sice skýtají vítanou úlevu finančním trhům, jež se nacházejí v obtížné situaci, avšak nemohou samy o sobě účinně bojovat proti finanční roztržičnosti, stimulovat růst nebo zlepšit situaci na trhu práce; vybízí ECB, aby zajistila, aby její politiky lépe reflektovaly reálnou ekonomiku, zejména pokud jde o malé a střední podniky;

21. je toho názoru, že kvůli značnému omezení mechanismu přenosu měnové politiky jsou omezeny i kladné dopady rozhodnutí o snížení hlavních úrokových sazeb ECB; upozorňuje, že v dlouhodobém horizontu mohou velmi nízké úrokové sazby způsobit poruchy v podnikatelském sektoru a poškodit soukromé úspory a penzijní plány;

22. vítá opatření, která ECB ohlásila v červnu 2014, zaměřená na zlepšení fungování mechanismu přenosu měnové politiky; bere na vědomí, že operace TLTRO vytvářejí poprvé vazbu mezi úvěry poskytovanými bankami nefinančnímu soukromému sektoru a výší refinancování, na které si banky mohou činit nárok; doufá, že výsledky přezkumu kvality aktiv zlepši využívání operací TLTRO evropskými bankami, a tím podpoří přenos likvidity do reálné ekonomiky;

Úterý, 10. března 2015

23. bere na vědomí oznámení ECB, že bude v zájmu toho, aby operace TLTRO vedly k většímu úvěrovému uvolňování, nakupovat cenné papíry zajištěné aktivy (ABS) a kryté dluhopisy; zdůrazňuje, že takové zásahy na trhu s ABS by měly být dostatečně významné na to, aby měly vliv na úvěrové sazby pro MSP a snížily fragmentaci, a že je nutné provádět je transparentním způsobem, který nezatíží rozvahu ECB nadměrným rizikem;

24. zdůrazňuje, že je znepokojen značnou roztržitostí podmínek poskytování úvěrů malým a středním podnikům v různých zemích eurozóny i současným rozdílem mezi sazbami financování poskytovanými malým a středním podnikům a sazbami poskytovanými větším společnostem; trvá na tom, že nedávná opatření na podporu zvýšení úvěrů poskytovaných bankami, jež ohlásila ECB, tyto již dlouho přetrvávající problémy řádně neřeší a že by ECB měla prozkoumat příčinné faktory bránící přístupu malých a středních podniků k úvěrům; vyzývá ECB, aby prověřila, zda tento nedostatek nějakým způsobem koreluje s koncentrací v bankovním odvětví;

25. zdůrazňuje, že se započtením opatření ohlášených v červnu a v září 2014 se má rozvaha ECB znovu přiblížit velikosti, kterou měla na začátku roku 2012; konstatuje, že toto předpokládané zvýšení volá po velké obezřetnosti ze strany ECB, pokud jde o úvěrová rizika, která v konečném důsledku nese;

26. domnívá se, že poté, co znovu nastanou normální ekonomické podmínky, by měla být celková výše implicitních dotací, které byly dosud poskytnuty, postupně získána zpět ku prospěchu daňových poplatníků;

27. podotýká, že ECB opakovaně deklarovala, že je v případě nadmíru dlouhého období nízké inflace připravena sáhnout v rámci svého mandátu k dalším nekonvenčním nástrojům a změnit velikost a složení svých intervencí; je nadále otevřen dalším nekonvenčním opatřením, ale zdůrazňuje, že tato opatření nebudou dostatečná bez správné kombinace fiskální politiky, investic a strukturálních reforem;

28. zdůrazňuje, že by se dopad momentálně využívaných opatření nekonvenční měnové politiky na reálnou ekonomiku neměl přeceňovat; zdůrazňuje, že tato opatření mají přechodnou povahu a jejich cílem by mělo být poskytnout členským státům čas ke konsolidaci jejich fiskální situace a provedení strukturálních reforem za účelem stimulace hospodářského růstu a dosažení zlepšení na trhu práce;

29. konstatuje, že provádění nekonvenčních měnových politik po dlouhou dobu může zhoršit deformaci kapitálového trhu; žádá ECB, aby našla správnou rovnováhu mezi riziky vyplývajícími z předčasného ukončení akomodativní měnové politiky a riziky a náklady, které vyplývají z deformací, jež mohou být výsledkem této politiky; žádá proto ECB, aby přesně nastavila nestandardní přístup tak, aby omezila tyto deformace;

30. připomíná, že měnová politika nemůže sama stimulovat úhrnnou poptávku, pokud ji nedoprovázejí vhodné vnitrostátní fiskální a strukturální reformy a politiky na vnitrostátní úrovni;

31. zdůrazňuje, že – jak prokázaly zkušenosti z let před krizí – stabilní míry inflace, v souladu s cílem střednědobé míry definované ECB, mohou mít souvislost s neudržitelnou dynamikou soukromého dluhu, což podtrhuje význam toho, že je nutné řešily bubliny na trhu s aktivy a růst úvěrů, i když je zaručena cenová stabilita;

32. připomíná, že nezávislost ECB při provádění měnové politiky, zakotvená ve Smlouvách, má nezbytnou úlohu pro plnění cíle zajištění cenové stability, tj. udržení inflace těsně pod 2 %; připomíná, že všechny vlády a vnitrostátní veřejné orgány by rovněž neměly požadovat po ECB, aby činila určité kroky;

33. připomíná, že všichni členové Generální rady ECB jsou vázáni u přijatých rozhodnutí, jež zůstávají důvěrná, pokud nebylo rozhodnuto o jejich zveřejnění;

34. vyzývá ECB, aby učinila krok zpět v souvislosti se svou úlohou v rámci Trojky, a posílila tak svou nezávislost na politických rozhodnutích;

Úterý, 10. března 2015

35. připomíná, že článek 127 SFEU stanoví, že aniž je dotčen její prvořadý cíl, podporuje ECB obecné hospodářské politiky v Unii, jak je dále stanoveno v článku 282 SFEU; v tomto ohledu zdůrazňuje význam měnového dialogu;
36. zdůrazňuje, že jasné oddělení měnové a fiskální politiky znamená, že měnový orgán by neměl poskytovat subvence institucím, které profitují z poskytování likvidity, jelikož se takové poskytování subvencí rovná fiskální politice;
37. s politováním konstatuje, že ECB překročila svůj mandát daný Smlouvou, jak lze vidět v dopisech bývalého prezidenta ECB španělské, italské a irské vládě;
38. vítá krok vpřed, jenž ECB učinila s cílem zveřejnit souhrnné zápisy ze svých schůzí, a vítá zahájení této praxe od ledna 2015; vítá skutečnost, že Rada guvernérů ECB takto splnila požadavek, který Parlament činil u všech výročních zpráv ECB;
39. domnívá se, že centrální banky po celém světě by měly aktivně pracovat na tom, aby se vyhnuly každé politice, která by mohla mít negativní dopad na ostatní; konstatuje, že některé centrální banky žádají jiné centrální banky, aby přijaly potenciální negativní dopady měnových politik dlouho poté, co jednostranně uplatnily vlastní politiky;
40. je toho názoru, že informace, které se nedávno dostaly na veřejnost, zdůrazňují význam uvážlivého používání nouzové pomoci v oblasti likvidity (ELA) v budoucnu; zdůrazňuje, že nelze znovu připustit, aby se bankovní odvětví členského státu tímto způsobem zadlužilo v podstatně procentní výši svého HDP;
41. vybízí ECB, aby i nadále zlepšovala svou politiku v oblasti rovnosti žena a mužů při jmenování do funkcí, aby tak vyrovnala stávající nepoměr; vítá jmenování paní Danièle Nouyové do funkce ředitelky dohledu nad evropským bankovním odvětvím, především z důvodu jejích velkých zásluh a zkušeností;
42. je přesvědčen, že větší zaměření na růst a veřejné investice (např. balíček investic ve výši 300 miliard EUR, který navrhl předseda Komise Jean-Claude Juncker) by vhodně doplňovalo úsilí ECB o zvýšení zaměstnanosti a růstu v Evropě;

Finanční stabilita

43. vítá skutečnost, že jednotný mechanismus dohledu (SSM), první pilíř bankovní unie, začal dne 4. listopadu 2014 fungovat v plném rozsahu; konstatuje, že tento významný krok evropské finanční integrace byl uskutečněn díky úspěšnému dokončení přípravné práce, včetně přezkumu kvality aktiv; děkuje ECB za to, že využívá své věrohodnosti na podporu evropského bankovního systému; klade důraz na to, že funkce právního dohledu a měnové politiky ECB nelze směřovat;
44. podotýká, že přezkum kvality aktiv a zátěžový test, které provedl Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) ve spolupráci s jednotným mechanismem dohledu, ukázal, že evropský bankovní systém se i nadále potýká s nestabilitou; doufá, že výsledky přezkumu kvality aktiv přiměřeným způsobem zohledňují veškerá rizika, aby se zabránilo „japonizaci“ evropského bankovníctví a k přetrvávajícímu výskytu půjček, které není možné splatit;
45. domnívá se, že ECB má velkou zodpovědnost, pokud jde o zajištění toho, aby se budoucí rekapitalizace bank prováděly prostřednictvím rekapitalizace z vlastních zdrojů („bail-in scheme“) v případě obtížného nebo nemožného přístupu na trhy;
46. vyzývá ECB k tomu, aby ve své každodenní praxi zajistila úplné oddělení měnové politiky od své úlohy bankovního dohledu;
47. zdůrazňuje, že cílem SSM je zajistit důvěru bankovní sektor eurozóny, a tudíž finanční stabilitu; připomíná, že zásadní roli při zajišťování důvěryhodnosti nového režimu dohledu hraje demokratická odpovědnost nového SSM vůči Parlamentu; zdůrazňuje proto význam interinstitucionální dohody mezi Parlamentem a ECB uzavřené v listopadu 2013 o praktických podmínkách uplatňování demokratické odpovědnosti SSM a jejího úplného provedení;

Úterý, 10. března 2015

48. podporuje myšlenku, že aby bylo odepisování závazků věrohodnější a účinnější, měly by se v evropských právních předpisech přistoupit k oddělení rizikovější investiční činnosti od tradičního bankovníctví;
49. zastává názor, že nedávné zátěžové testy zcela jasně ilustrují hranice stávajícího interinstitucionálního systému, jelikož se tyto testy vůbec nezabývaly možností deflace, přestože tato deflační rizika nejsou vůbec podružná;
50. konstatuje, že navzdory relativně nízkým ziskům pokračují banky eurozóny plynule v posilování svých kapitálových pozic prostřednictvím kombinace zvyšování kapitálu a snižování rizikově vážených aktiv a také pomocí státní podpory; je si vědom toho, že v několika případech došlo k navýšení kapitálu v rámci programů finanční pomoci ze strany členských států;
51. je znepokojen tím, že mnoho bank eurozóny je nadále závislých na financování centrální bankou; považuje za zásadní vytvořit řádně regulovanou unii kapitálového trhu s cílem omezit nadměrnou závislost hospodářství zemí eurozóny na bankovním systému;
52. poukazuje na to, že upevnění řádného vedení bank vede ke zvýšení důvěry v bankovníctví, a přispívá tím i k finanční stabilitě;
53. upozorňuje, že operace s vládními dluhopisy jsou pro banky eurozóny i nadále předním zdrojem zisků, přestože úvěry poskytované nefinančnímu soukromému sektoru zůstávají slabé; domnívá se, že je nutné urychlit odbornou a legislativní práci týkající se rizik spojených s vládním dluhem; vyzývá ECB, aby varovala banky, které neustále zvyšují držbu vládních dluhopisů a zároveň omezují úvěrování soukromého sektoru;
54. vítá legislativní návrh strukturální reformy bank, který předložila Evropská komise; konstatuje, že podobné reformy zavedlo již několik členských států; vyzývá ECB, aby spolupracovala s dalšími příslušnými institucemi na vytvoření udržitelné strukturální reformy na evropské úrovni, která by ukončila poskytování dotací obchodní činnosti velkých finančních institucí a vytvořila rovné podmínky pro finanční služby;
55. připomíná, že jednotný mechanismus pro řešení krizí (SRM), druhý pilíř bankovní unie, vstoupí v platnost na začátku roku 2015; zdůrazňuje, že je třeba pokračovat v práci na třetím pilíři bankovní unie;

o

o o

56. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a Evropské centrální bance.
-